

טיול הרגועים של קא"ו – דצמבר 2008 – סיפור טיול

עובדתי : למעשה מדובר באותו טיול שהתפרסם על שני חודשים : בנובמבר הטיול הופסק עקב הגשם באתר ארוחת הבוקר ובדצמבר הוא הושלם. בחודש נובמבר השתתפו בטיול 14 דו"גים ו-20 אנשים ואילו בדצמבר 10 דו"גים ו-19 אנשים. עצרנו באנדרטת משמר הגבול לארוחת בוקר ומשם בנסיעה בדרכים נופיות למוזיאון המרציפן, כפר תבור לסיור מודרך. קינחנו בארוחת צהריים במאהל התבור, כפר שיבלי הסמוך.

חווייתי : ארוחת צהריים במאהל התבור, כפר שיבלי אצל סאמי עם החיוך הענקי. אני מסתכל למטה לכוון המזרונים במאהל שם אופנוענים ואופנועניות שרועים, מעלים אדים כבדים של הנאה ריחנית. עבר זמן רב מאז אותו טיול הכנה ראשון-ראשון לטיול רגוע שבו היינו 5 דו"גים ובו לימדנו את עצמנו שכמות ההנאה לא קשורה בכמות החברותא. כבר הייתי בטוח שטיול כזה אינטימי לא יקרה והנה החיים כמו מסלול מרוצים משובח, הפתיעו את האיש הקטן בפנייה מקסימה ומרגשת. ולא רק, אלא שהאינטימיות והיחודיות נמשכו על שני טיולים שהם אחד. את הסיפור הבא כתבתי מיד לאחר הטיול הראשון שלא הסתיים עקב הגשם. הוא מוקדש לכל אותן קבוצות קטנות של חברים וחברות אוהבי דו"ג שמתקבצים בספונטניות יום שבת אחד ויוצאים למסע קסום לתוך הארץ ולתוך עצמם.

"למה אתה כותב?" שאל אותי האיש הקטן "ועל מה? על טיול שהופסק על ידי הגשם ממש בתחילתו? מה יש בכלל לכתוב?". הבנתי אותו – הרי הרהורי כפירה שכאלו עלו בי כשראיתי את סרגיי ואייל מצלמים במרץ, באתר ארוחת הבוקר, חניית אנדרטת משמר הגבול, כחמישים דקות נסיעה מהיציאה ודקה לפני שנפרדנו לשלום תחת גשם שוטף – "מה הם מצלמים?" "מה כבר יש להם לצלם?".

התשובה חיכתה לה בסבלנות שאפסיק לבהות ממרחק הזמן בצלמים הנלהבים. כן, נכון, היה את היום השמשי ומלא החדות שקידם הבאים לנקודת היציאה בברכת בוקר טוב דוממת שחדרה לכל פינות הנשמה. הייתה הסקרנות של "נו, מי יגיע הפעם?" שהתערבבה בחדוות הבוקר ויצרה סגסוגת של התרגשות פעילה ונעימה. כל רגע שעובר הוא נצח שלא יחזור על אחת כמה וכמה אותו חודש שעבר מאז הטיול האחרון. כבר שכחתי איך נראו אותם אנשים יפים מאז שהופיעו לפני מליון שנה לאותו טיול והנה הם מופיעים ואני זוכה לאותה חווית הכרות ראשונית של סיפורי חיים מרתקים שבחרו במקום הזה ובזמן הזה בתור הפסיק הבא של הסיפור (חיים).

והייתה הדרך. כשאדם טרוד בענייניו נוסע בה במהלך יום עבודה, אולי הוא נוסע בה פיזית אבל מבחינתו היא עוברת לידו. ההפך נכון במהלך יום קדוש כזה שמעלה את הטיול על נס. העיניים פעורות לקלוט, האוזניים כרויות לשמוע, הישבן רגיש לשנויי ההטיה של הדו"ג ולפעימות המנוע והמצח מתבהר כדי לקלוט את השורה הכמו אינסופית של תמונות חיצוניות ופנימיות שנתרמות באדיבות הדרך, נופיה ומזג האוויר שמשנתנה בהדרגה מ"שמש קריר" ל"מעונן קודר". וכך, אותן תמונות כשהן מורצות בקצב הנסיעה הופכות להיות סרט עלילתי באורך מלא.

כתב : אלחנן שרון

טיול קא"ו נובמבר 2008 – תודות

- פרסום הטיול : אלי בלאו, יובל קנון, ופורום האופנועים של YNET
(<http://www.ynet.co.il/home/0,7340,L-2419-14563,00.html>)

- רעיון ראשוני : יובל קנון

- עזרה ברישום מקדים : יובל קנון

- חובש : ז'ק סודאי

- מאסף : צביקה רבינוביץ

- סימון צמתים (מרשלים) : אבי זמלר וסרגיי רודאב

- תמיכה לוגיסטית : חיים קורן ורוני פרגר

- ווסטים – אורן קוסלובסקי, חברת תמיג - יבואנית צמיגי PIRELLI

METZELER, מועדון האופנועים (והקטנועים) הישראלי

(<http://www.motorcycle.org.il>) – בהשאלה.

טיול קא"ו דצמבר 2008 – תודות

- פרסום הטיול: קובי סידס ופורום האופנועים של YNET
(<http://www.ynet.co.il/home/0,7340,L-2419-14563,00.html>)
- רעיון ראשוני: יובל קנון
- עזרה ברישום מקדים: יובל קנון
- מאסף: אבי גורביץ, הנס אנגלסמן
- סימון צמתים (מרשלים): אבי גורביץ, אבי ושולה כהן, דניאל ועירית שחר, יגאל ורונית אוחנה, משה בויארסקי ועדן זליבנסקי
- תמיכה לוגיסטית: חיים קורן ורוני פרגר
- ווסטים – אורן קוסלובסקי, חברת תמיג - יבואנית צמיגי PIRELLI
- METZELER, מועדון האופנועים (והקטנועים) הישראלי
(<http://www.motorcycle.org.il>) – בהשאלה.
- ואם שכחתי מישהו - סליחה

אלחנן שרון